

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Vesztergom Imre ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Markó Csilla jogtanácsos által képviselt **I.r.**, a dr. Sarnyai Sándor ügyvéd által képviselt **II.r.**, **III.r. alperesek** ellen kártérítés megfizetése iránti ügyében a Veszprém Megyei Bíróság 2009. december 7. napján meghozott 3.P.20.564/2008/43. számú ítélete ellen az I.r.-II.r. alperes részéről 44., a felperes részéről 46. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán a 2010. december 9. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését megváltoztatja, és a keresetet teljes egészében elutasítja.

A felperes által az állam javára az illetékügyben eljáró adóhatóság felhívására fizetendő 121.200 (Egyszázhuszonegyezer-kettőszáz) Ft feljegyzett kereseti illetéket 180.000 (Egyszáznyolcvanezer) Ft mértékre felemeli.

Mellőzi azon elsőfokú ítéleti rendelkezést, miszerint a felperes valamint a II.r.-III.r. alperesek viselik a perrel felmerült saját költségeiket.

Köteles a felperes megfizetni a II.r.-III.r. alpereseknek egyetemlegesen 15 napon belül 100.000 (Egyszázezer) Ft elsőfokú perköltséget.

Ezt meghaladóan az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes megfizetni az állam javára az illetékügyben eljáró adóhatóság felhívására 58.800 (Ötvennyolcezer-nyolcszáz) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Köteles a II.r.-III.r. alperes egyetemlegesen megfizetni 15 napon belül a felperes javára 20.000 (Húszezer) Ft másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes megfizetni az I.r. alperesnek 15 napon belül 20.000 (Húszezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

1999. december 23. napján "A", mint eladó és felperes, mint vevő között adásvételi szerződés jött létre a "B" forgalmi rendszámú "C" személygépkocsira vonatkozóan. A vételár 1.200.000 Ft volt. Az eladó kérésére a felperesi vevő hozzájárult ahhoz, hogy a személygépkocsi az adásvételi szerződés megkötését követően is az eladó birtokában és használatában maradjon. A felperes tulajdonszerzése a gépjármű nyilvántartásban átvezetésre nem került.

Ezt követően "A" a perbeli gépkocsit használtra ismerősének "D"-nek engedte át, aki 2000. március 1. napján a gépkocsival balesetet szenvedett.

A törött gépjárművet "A" "D" közreműködésével újság hirdetés útján értékesítette II.r., III.r. alperesek részére. A 2000. április 26. napján kelt adásvételi szerződést eladóként "A", vevőként pedig II.r. alperes írta alá. Az 1.100.000 Ft összegű vételárat II.r. és III.r. alperesek együttesen fizették ki az adásvételnél ténylegesen eljáró "D" részére, és egyidejűleg a gépkocsit birtokba vették.

A 2000. április 26-i adásvételt követően II.r., III.r. alperesek észlelték, hogy a gépkocsi az "E" Takarékszövetkezet felé fennálló 1.000.000 Ft összegű hiteltartozás fedezetéül zálogjoggal terhelt. III.r. alperes nem tisztázott kilétű társával ekkor felkereste "A" eladót, kérve a megvásárolt gépkocsit tehermentesítését. "A" ígérete ellenére erre nem került sor. A perbeli gépkocsit terhelő hiteltartozást II.r., III.r. alperesek egyenlítették ki.

2000. november 22-én a gépjármű nyilvántartás adatai szerint a gépjármű tulajdonosa II.r. alperes volt.

2000. novemberében - felperes feljelentésére - a **Helység 1-i Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztályán** 2962/2000. bü. szám alatt nyomozás

indult **"A"** és társa vádlottak ellen jelentős kárt okozó csalás büntette és más bűncselekmények miatt. Az eljárás során 2001. február 23. napján a **Helység 1-i Rendőrkapitányság Helység 2-i Rendőrőrs**e elrendelte az ekkor már **"F"** forgalmi rendszámú **"C"** személygépkocsi lefoglalását. Az intézkedést a **"G"** Rendőrkapitányság foganatosított akként, hogy a gépjárművet helybenhagyólag foglalta le II.r. alperesnél, aki tudomásul vette azt a tájékoztatást, hogy a személygépkocsit használhatja, azonban annak állagát megőrizni köteles, azt el nem idegenítheti.

A gépjárművet a II.r., III.r. alperesek üzemképesé tették, majd 2001. októberében **"K"** vevő részére értékesítették 2 - 2,5 millió Ft vételárért. A vevő a gépkocsit birtokba vette. 2001. október 3. napján a gépjármű nyilvántartásba tulajdonosként **"K"** került feltüntetésre.

A **Helység 1-i Városi Bíróság 12.B.2360/2001/39. sorszámu** végzésével a **"A"** és társa ellen indult büntető eljárást megszüntette figyelemmel arra, hogy a vádlottak mindegyike elhalálozott. A **Helység 1-i Városi Bíróság 12.B.2360/2001/41. sorszámu** - különleges eljárás keretében - meghozott végzésében a **"F"** forgalmi rendszámú **"C"** típusú személygépkocsi lefoglalását megszüntette, és kiadni rendelte azt jelen per felperese részére. II.r. alperes a végzéssel szemben jogorvoslattal élt, amely azonban nem vezetett eredményre. (**Veszprémi Városi Bíróság 12.B.2110/2004/4. sorszámu** végzése, a Zala Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 2005. május 6. napján kelt Bkf.142/2005/3. számú végzése).

A **Veszprémi Városi Bíróság 12.B.2360/2001/41. sorszámu** kiadást elrendelő végzésében írtak ellenére a személygépkocsit felperes nem tudta birtokba venni. 2006. május 17. napján a felperes feljelentéssel élt II.r. alperessel szemben zártörés vétségének gyanúja miatt. A **"G"** Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya azonban 2006. július 27-én kelt határozatával a nyomozást megszüntette a cselekmény elévülése okán.

"I" gépjármű közlekedési műszaki szakértő szakvéleménye alapján megállapítható, hogy 1999. december 23. napján a perbeli gépkocsi bruttó forgalmi értéke 2.745.000 Ft, 2000. április 26. napján 980.000 Ft volt. A II.r., III.r. alperesek által a gépkocsira fordított javítási költség 1.910.000 Ft-ban határozható meg. A javítás tényének forgalmi értéknövelő hatása bruttó 1.391.000 Ft-ban határozható meg.

Felperes kereseti kérelmében 3.000.000 Ft és ezen összegnek 2005. május 6. napjától járó törvényes késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni I.r., II.r., III.r. alpereseket egyetemlegesen. Kifejtette, hogy kára abban áll, hogy az általa 1999. december 23. napján megvásárolt, 3.000.000 Ft értékű gépkocsit a bíróság kiadást elrendelő határozata ellenére sem tudta birtokba venni, mivel II.r., III.r., alperesek a foglalás hatálya alatt azt harmadik személyeknek értékesítették. II.r., III.r. alperesek magatartása annak ellenére jogellenesnek és károkozónak tekinthető, hogy II.r. alperes terhére a zártörés bűncselekménye elévülés okán nem volt megállapítható. II.r., III.r. alperesekkel szemben igényét a Ptk. 339. §-ra alapította. I.r. alperessel szemben - a Ptk. 349. § és 339. § alapján előterjesztett - kártérítési igényét az alapozza meg, hogy az I.r. alperes a gépkocsi lefoglalásának elrendelése és végrehajtása során megsértette az 1973. évi I. törvény (Be.) 101. § /2/ bekezdésében, a 117/1984. (IK.12.) IM-BM-PM-LÜ 2. § /1/ és /2/ bekezdésében írtakat. Nem élt I.r. alperes - a Be. 106. § értelmében - a zár alá vétel lehetőségével sem. A hivatkozott rendelkezések be nem tartása elősegítette azt, hogy II.r. alperes a gépjárművet elidegenítse, ezzel meghiúsítsa, hogy a felperes a gépkocsit birtokba vegye.

~ o ~

I.r., II.r., III.r. alperesek a kereseti kérelem jogalapját, és annak összecszerűségét is vitatták.

I.r. alperes által kifejtettek szerint a lefoglalás során I.r. alperes jogszabályt nem sértett. Helyesen járt el akkor, amikor az ügy tárgyát képező gépjárművet lefoglalta, amelyet az is bizonyít, hogy a lefoglalással kapcsolatosan benyújtott panaszt a Veszprémi Városi Ügyészség elutasította. A 117/1984. (IK.12.) IM-BM-PM-LÜ 5. § /1/ bekezdése alapján nincs akadálya annak, hogy a nyomozóhatóság a lefoglalt dolgot az érdekelt őrizetében hagyja. A forgalmi engedély bevonására pedig azért nem került sor, mivel a nyomozóhatóság - az eljárásban tanúként szereplő - II.r. alperes részére a gépkocsi használatát engedélyezte. Kifejtette az I.r. alperes, hogy alaptalan a felperesnek a Be. 106. § /1/ bekezdésére történő hivatkozása, mivel a lefoglalást elszenvedő II.r. alperest az eljáró nyomozóhatóság tanúként hallgatta ki, így vele szemben a zár alá vétel feltételei nem állt fenn.

II.r., III.r. alperesek elsődlegesen a felperes keresetösségi jogát vitatták. Hivatkoztak arra, hogy felperes a perbeli gépkocsit nem vette birtokba, így az

az 1999. december 23. napján kelt adásvételi szerződéssel nem szerzett tulajdonjogot. Nem az általános elvárhatóság szerint járt el a felperes, mivel nem intézkedett a gépkocsi gépjármű nyilvántartásban való átvezetése iránt. Rámutattak, hogy amennyiben felperes tulajdonjogot is szerzett volna a gépkocsin, úgy a felperes részére csak egy balesetet szenvedett, üzemképtelen, roncsértéket képviselő autó lenne kiadható, amely egy 1.000.000 Ft összegű tartozás kielégítésének a fedezetéül szolgál, azaz gyakorlatilag értéket nem képvisel. Az a tény, hogy a gépkocsi üzemképes lett, illetőleg forgalmi értéket képviselt, annak tudható be, hogy II.r., III.r. alperesek azt jelentős költségen megjavították, és tehermentesítették. II.r., III.r. alperesek arra is hivatkoztak, hogy a tehermentesítéssel, és a jelentős értékű javítással új értéket hoztak létre, így a Ptk. 133. § /1/ bekezdése, és 134. § /1/ bekezdésére tekintettel viszontkeresetet, beszámítási kifogást terjesztettek elő. A II.r., III.r. alperesek álláspontja szerint a felperes követelése elévült. Az elévülés kezdete a büntető feljelentés időpontjában, 2000 novemberében jelölhető meg.

II.r., III.r. alperesek viszontkereseti kérelmet terjesztettek elő annak megállapítására, hogy II.r., III.r. alperesek a gépjármű tulajdonjogát adásvétel útján megszerezték.

II.r., III.r. alperesek a felperesi követelésbe beszámítani kérték a gépkocsi tehermentesítésére fordított 1.000.000 Ft összeget, valamint a gépkocsi - a szakértő által megállapított - 1.910.000 Ft összegű javítási költségét.

~ o ~

A felperes mind a viszontkereset, mind a beszámítási kifogás elutasítását kérte.

~ o ~

A Veszprém Megyei Bíróság a támadott 3.P.20.564/2008/43. számú ítéletében egyetemlegesen kötelezte II.r., III.r. alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek 980.000 Ft-ot, valamint ezen összegnek 2005. május 6. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamatát. Az ezt meghaladó kereseti kérelmet, továbbá a II.r., III.r. alperes viszontkereseti kérelmét elutasította. A perköltség kérdésében úgy

rendelkezett, hogy felperes köteles megfizetni 121.200 Ft, a II.r., III.r. alperesek pedig egyetemlegesen kötelesek megfizetni 58.800 Ft előlegezett eljárási illetéket az államnak felhívásra. A felperes köteles 15 napon belül megfizetni az I.r. alperesnek 150.000 Ft + Áfa ügyvédi munkadíjat perköltséggént. Egyebekben a felperes, valamint II.r., III.r. alperesek viselik a perrel felmerült költségeiket.

Az elsőfokú bíróság indokolásában kifejtette, hogy az I.r. alperessel szemben a kereseti kérelem azért nem megalapozott, mivel a gépjármű II.r. alperesnél helybenhagyással történt lefoglalása tárgyában hozott határozatot a felperes nem fellebbezte meg, továbbá nem élt fellebbezéssel a gépjármű részére történő kiadása tárgyában előterjesztett kérelmét elutasító határozattal szemben sem. Így a Ptk. 349. § szerinti kártérítési felelősség speciális feltétele - a rendes jogorvoslat igénybevétele - nem valósult meg. Az elsőfokú bíróság akként foglalt állást, hogy I.r. alperesnek helybenhagyással történt lefoglalás elrendelésekor a forgalmi engedélyt nem kellett bevonnia, és jogszabályi rendelkezés hiányában a lefoglalás tényét nem kellett volna a forgalmi engedélybe bejegyeznie.

II.r., III.r. alperesek tekintetében az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a tulajdonukban nem álló, de lefoglalt gépjármű elidegenítésével jogellenesen jártak el, így kártérítési felelősségük fennáll.

II.r., III.r. alperesek viszontkereseti kérelmét a bíróság nem látta megalapozottnak mivel II.r., III.r. alperesek nem kereskedelmi forgalomban és nem tulajdonostól szereztek tulajdonjogot. "A" a büntető eljárás során határozottan kijelentette, hogy "D"-t nem jogosította fel - nem is jogosíthatta fel miután nem volt tulajdonos - az értékesítésre. A tulajdonossal, a felperessel pedig nem jött létre jogviszony. A gépjármű tulajdonjogát a felperes szerezte meg a "A"-val 1999. december 23-án kötött adásvételi szerződéssel.

Az összecszerűség tekintetében az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a gépkocsi II.r., III.r. alperesek általi megvásárlásának időpontjában 980.000 Ft értéket képviselt, így ez az összeg, amelyre a felperes a II.r., III.r. alperesekkel szemben jogellenes magatartásuk okán igényt tarthat.

~ o ~

Az ítélet ellen II.r., III.r. alperesek éltek fellebbezéssel. Elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését kérték a Pp. 252. § /2/ bekezdése alapján figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság nem bírálta el II.r., III.r. alperesek

beszámítási kifogását. II.r., III.r. alperesek továbbra is vitatták a felperes keresetösségi jogát. Álláspontjuk szerint a felperes nem járt el kellő gondossággal, mivel tulajdonjogát a gépjármű nyilvántartásban nem vezettette át. Rámutattak azon ellentmondásra, miszerint a gépjármű 1999. december 23-i szerződésben megjelölt vételára 1.200.000 Ft volt, a kirendelt szakértő azonban a gépkocsi értékét 2.745.000 Ft-ban határozta meg, és a felperes maga is 3.000.000 Ft-ban, egy balesetmentes gépkocsi értékében jelölte meg kárigényét. A II.r., III.r. alperesek sérelmezték azt is, hogy az ítélet indokolása nem terjed ki arra, hogy az elsőfokú bíróság mely okból nem fogadta el a Ptk. 133. § /1/ bekezdése, illetőleg 134. § /1/ bekezdésére alapított érvelésüket. Ismételten hivatkoztak arra, hogy felperes kártérítési igénye a kereset benyújtásának időpontjáig elévült, az elévülés kezdő időpontja ugyanis 2000 novembere. A foglalás hatálya alatt történt elidegenítést azzal magyarázták, hogy a foglalás megtörténte előtt a gépkocsira vonatkozóan "K" vevővel már előszerződést kötöttek.

Az ítélet ellen felperes is fellebbezéssel élt, kérve az elsőfokú ítélet megváltoztatásával az I.r. alperesnek II.r., III.r. alperesekkel egyetemleges marasztalását 980.000 Ft kártérítési összeg és járulékai megfizetésére, a kamatfizetés kezdő időpontját 2001. október 3. napjában megállapítani. A perköltségviselésre vonatkozó rendelkezések megváltoztatását arra tekintettel kérte, hogy - a viszontkeresetre is figyelemmel - felperes és II.r. és III.r. alperesek fele-fele arányban lettek pernyertesek, így köztük nemcsak a feljegyzett illeték megosztásának, hanem a felperes által előlegezett szakértői díj megosztásának is helye volna.

A kamatfizetés kezdő időpontja tekintetében azért kérte felperes 2001. október 3. napját megállapítani, mivel II.r., III.r. alperesek ekkor értékesítették "K" részére a személygépkocsit, ekkor tanúsították azt a jogellenes magatartást, amely a kárt előidézte. Ez egyben a kár bekövetkezésének időpontja is, hiszen ekkortól vált lehetetlenné, hogy a felperes a tulajdonát képező gépkocsihoz hozzájusson. Erre tekintettel felperes a Pp. 247. § /1/ bekezdés b./ pontja alapján kereseti kérelmét a kamatfizetés kezdő időpontjára vonatkozóan kiterjesztette.

A felperes a fellebbezésében ismételten hivatkozott arra, hogy az I.r. alperes a foglalás elrendelésekor és foganatosításakor jogszabálysértően járt el. A 117/1984. számú együttes utasítás 2. § /1/ bekezdése értelmében a lefoglaláskor a nyomozóhatóság azokat az okmányokat is bevonja, amelyek a bűnjel használatához, illetőleg értékesítéséhez szükségesek. A 2. § /2/ bekezdése szerint, ha a gépjárműnek a forgalomban való részvételéhez szükséges okmányokat a lefoglaláskor nem lehet bevonni, az eljáró

nyomozóhatóság az okmányok bevonása iránt intézkedni köteles. A /4/ bekezdés értelmében azonban, ha az első három bekezdésben megjelöltek szerinti okmányokat a lefoglaláskor nem lehet bevonni, ennek okát a lefoglalásról készített okiratban fel kell tüntetni. Az 5. § /3/ bekezdése a nyomozóhatóság kötelezettségévé teszi, hogy az érdekelt őrizetében hagyott gépjármű esetén a lefoglalásról értesíteni kell azt a rendőri szervet, illetőleg hatóságot, amely a járművet nyilvántartja, illetőleg az üzembe helyezést engedélyező okiratot kiadja. A jogszabály tehát nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely szerint a forgalmi engedély bevonását a lefoglalásról szóló határozatban rögzítenie kellene, éppen ellenkezőleg a bevonás hiányát kell a határozatnak feltétlenül tartalmaznia. Jelen esetben a lefoglalásról szóló határozat nem utal arra, hogy a forgalmi engedély bevonása nem történt meg, így a hivatkozott 2. § /4/ bekezdés alapján ebből az következik, hogy nem volt akadálya az okmányok bevonásának.

Azon ítéleti érvelésre, miszerint I.r. alperes kárfelelőssége a Ptk. 349. § /1/ bekezdés értelmében azért nem megállapítható, mivel felperes a rendes jogorvoslati lehetőségeket nem vette igénybe, a fellebbezés kifejtette, hogy a felperes kárát nem a helybenhagyással történt lefoglalás okozta - tehát a lefoglalás ellen a felperes nem kívánt fellebbezéssel élni - hanem az okozta, hogy a hatóság nem a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően járt el a forgalmi engedély bevonása során. Emiatt nem tekinthető a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslatnak a helybenhagyással történő lefoglalás elrendeléséről szóló határozat elleni fellebbezés.

I.r. alperes fellebbezési ellenkérelmet terjesztett elő, amelyben kérte, hogy az ítélőtábla a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján hagyja helyben a Veszprém Megyei Bíróság érdemben helyes ítéletét a felperesi keresetet I.r. alperessel szemben elutasító, és a felperest perköltség megfizetésére kötelező részében. Kérte másodfokú perköltség megállapítását. Kiemelte, hogy kártérítési felelősségét megalapozó jogellenes mulasztás I.r. alperes terhére nem volt megállapítható, mivel felperes a lefoglalás tárgyában hozott határozatokkal szemben rendes jogorvoslat lehetőségével nem élt. I.r. alperes eljárását mind az ügyészi, mind a bírósági eljárás is jogszerűnek találta. Hivatkozott továbbá a BH. 2002. 143. számú jogesetre, amely szerint a nyomozóhatóság kárfelelősségének vizsgálatánál indokolt figyelembe venni a nyomozás törvényességi felügyeletét ellátó ügyészség döntését is.

A felperes fellebbezése nem megalapozott, a II.r., III.r. alperesek fellebbezése az alábbiak szerint megalapozott.

Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, a tényállást részben helytelenül állapította meg, így az abból levont jogi következtetései sem helytállóak.

A megállapított tényállás részben kiegészítésre, részben módosításra szorul. Az elsőfokú bíróság - "A" nyomozati vallomásában előadottak alapján azt állapította meg, hogy "A" nem jogosította fel "D"-t a perbeli gépkocsi értékesítésére. Az időközben elhalálozott "A" állításának azonban ellentmond az adásvétel lebonyolításánál ténylegesen eljáró, és a büntető eljárás során tanúként meghallgatott "D" vallomása, aki következetesen állította azt, hogy a gépkocsi javítási költségeinek fejében "A" hozzájárulásával, az ő megbízásából hirdette eladásra, majd értékesítette a gépkocsit (Veszprémi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály 2962/2001. bü. nyomozati iratok 121. oldal). "A" állítását cáfolja az a tény is, hogy "A", mint eladó, és II.r. alperes, mint vevő között írásban adásvételi szerződés jött létre, amelyet eladóként - saját kezűleg - nem vitatottan "A" írt alá. "A"-nak a gépkocsira vonatkozó eladási szándékát támasztja alá az a tény is, hogy az adásvételi szerződés aláírását követően a gépkocsi tehermentesítése céljából III.r. alperessel történt találkozó során a gépkocsi értékesítésének tényét tudomásul vette ("A" a büntető eljárás során azt állította, hogy az adásvételt követően III.r. alperes felhívására a gépkocsit saját maga tehermentesítette {Veszprémi Városi Bíróság 12.B.2360/2001/21. jegyzőkönyv 5. oldal}). A fentiekből tehát az állítható meg, hogy a gépkocsi átruházója "A" volt, aki azt "D" közreműködésével értékesítette II.r., III.r. alperes részére. Az ítéltábla tehát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a fentiek szerint módosította.

Osztotta az ítéltábla az elsőfokú bíróság azon álláspontját, miszerint a perbeli gépkocsi tulajdonjogát a felperes szerezte meg a "A"-val 1999. december 23. napján kötött adásvételi szerződés alapján. A felperes tulajdonosként rendelkezett akkor, amikor a gépkocsit az eladó, azaz "A" használatában hagyta. "A" a felperes, mint tulajdonos által rábízott személygépkocsit értékesítette a II.r., III.r. alperesek részére.

II.r., III.r. alperesek a gépkocsit ellenérték fejében vásárolták, jóhiszemű eljárásuk nem vitatott. A forgalmi engedélyben tulajdonosként feltüntetett "A" volt a gépkocsi átruházója, a II.r., III.r. alperesek által fizetett ellenérték a balesetet szenvedett roncsértékkel arányos volt, tehát olyan körülmény az adásvételi szerződés megkötése során nem merült fel, amely "A" tulajdonjogát II.r., III.r. alperesek számára megkérdőjelezhetné volna. A II.r.,

III.r. alperesek jóhiszeműségét az is alátámasztja, hogy maga "D" sem bírt tudomással arról, hogy "A" a gépkocsit felperesnek 1999. szeptember 23. napján kelt szerződéssel értékesítette.

A Ptk. 118. § /2/ bekezdése értelmében kereskedelmi forgalmon kívül is tulajdonjogot szerez az, aki a dolgot jóhiszeműen és ellenszolgáltatás fejében olyan személytől szerzi meg, akire azt a tulajdonos bízta.

A fenti rendelkezés értelmében a jóhiszeműen és ellenérték fejében "A"-tól szerző II.r., III.r. alpereseknek a gépkocsin fennálló tulajdonjoga megállapítható.

Mivel II.r., III.r. alperesek a foglalás hatálya alatt nem a felperes tulajdonában álló gépkocsit, hanem a Ptk. 118. § /2/ bekezdése alapján a tulajdonukba került gépkocsit idegenítették el, így a felperest ért károsodás nem a II.r., III.r. alperesek magatartására vezethető vissza. II.r., III.r. alperesek kártérítési felelőssége tehát a felperest ért kárért a Ptk. 339. § alapján az okozati összefüggés hiányában nem megállapítható.

Érdemben helyes azonban az elsőfokú bíróságnak az I.r. alperessel szembeni keresetet elutasító döntése. Mivel a foglalás elrendelésekor, foganatosításkor a gépkocsi már nem a felperes tulajdonában állt, így a felperest ért károsodás szempontjából nem bír relevanciával, hogy az I.r. alperes a foglalás során a jogszabályoknak megfelelően járt-e el, illetőleg felperes élt-e fellebbezéssel a foglalás elrendelése ellen, valamint a gépkocsi kiadását megtagadó határozattal szemben. A Ptk. 349. §, illetőleg a Ptk. 339. §-án alapuló kártérítési felelősség megállapításához szükséges okozati összefüggés tehát az I.r. alperes által a foglalás során kifejtett magatartás illetőleg a felperest ért károsodás között nem állapítható meg.

Érdemben helytálló a II.r., III.r. alperesek viszontkereseti kérelmét elutasító ítéleti rendelkezés is. II.r., III.r. alperesek a perbeli gépkocsira vonatkozó tulajdonjoguk megállapítását kérték. A Pp. 123. §-ában foglaltak szerint megállapításra irányuló kereseti kérelemnek csak akkor van helye, ha a kért megállapítás a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása végett szükséges, és a felperes a jogviszony természeténél fogva, vagy a kötelezettség lejártának hiányában, vagy valamely más okból teljesítést nem követelhet.

Az ítéletábra II.r., III.r. alperesek által a tulajdonjoguk fennálltára vonatkozóan előadott érvelést, mint II.r., III.r. alperesek érdemi védekezését figyelembe vette, ennek alapján a kereseti kérelmet elutasította. II.r., III.r. alpereseknek a

felperessel szembeni jogainak megóvása végett tehát nem szükséges a gépkocsin fennálló tulajdonjoguknak viszontkereset alapján történő megállapítása. Jelen esetben a megállapításra irányuló viszontkereset előterjesztésének a Pp. 123. § alapján előírt feltételei nem álltak fenn.

A fentiekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezött rendelkezéseit a Pp. 253. § /2/ bekezdés alapján megváltoztatta.

Felperes a kereseti kérelem tekintetében mindhárom alperessel szemben teljes egészében pervesztes lett, fellebbezése sem vezetett eredményre, így a feljegyzett első- és másodfokú illeték állam javára; II.r., III.r. alperesek részére elsőfokú perköltség; I.r. alperesnek másodfokú perköltség megfizetésére köteles a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján. II.r., III.r. alperesi fellebbezés sem vezetett eredményre, így a II.r., III.r. alperesek a felperes javára másodfokú perköltség megfizetésére kötelesek (Pp. 78. § /1/ bekezdés). Az ügyvédi munkadíjból álló perköltség összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet alapján állapította meg.

Győr, 2010. évi december hó 9. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Menyhárdné Dr. Sarmon Hedvig sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk.
bíró